A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. december 18.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – A Moldovát destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedések – Pénzeszközök befagyasztása – A tagállamok területére való belépésre vonatkozó korlátozás – Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzékei, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó, vagy akik a tagállamok területére történő belépési korlátozások hatálya alá tartoznak – A felperes nevének a jegyzékekre való felvétele és az azokon való további szerepeltetése – Erőszakos tüntetések szervezése és irányítása – A (KKBP) 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint az (EU) 2023/888 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontja – Indokolási kötelezettség – Jogellenességi kifogás – Mérlegelési hiba – A vállalkozás szabadsága – A tulajdonhoz való jog – Szerződésen kívüli felelősség”

A T-489/23. sz. ügyben,

Ilan Mironovich Shor (lakóhelye: Caesarea [Izrael], képviselik: T. Bontinck, L. Marchal ügyvédek és C. Zatschler SC)

felperes

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Boggio-Tomasaz és E. Nadbath, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: E. Raoult ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Carpus Carcea, L. Baumgart és T. Baumé, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: J. Svenningsen elnök (előadó), C. Mac Eochaidh és M. Stancu bírák,

hivatalvezető: H. Eriksson tanácsos,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2023. augusztus 9-én benyújtott keresetlevélre,

– a 2023. december 11-i határozatra, amely megengedte a Bizottságnak, hogy a Tanács támogatása végett beavatkozzon,

– a Törvényszék Hivatalához 2024. július 5-én benyújtott kiigazítási beadványra,

tekintettel a 2024. október 1-jei tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében a felperes, Ilan Mironovich Shor egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján először is a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2023/891 határozat módosításáról szóló, 2023. május 30-i (KKBP) 2023/1047 tanácsi határozat (HL 2023. L 140. I., 9. o.; helyesbítés: HL L 2023/90187) megsemmisítését, valamint a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2023/888 rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. május 30-i (EU) 2023/1045 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2023. L 140. I., 1. o.; helyesbítés: HL L 2023/90185) (a továbbiakban együttesen: eredeti jogi aktusok) megsemmisítését, másodszor a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2023/891 határozat módosításáról szóló, 2024. április 26-i (KKBP) 2024/1244 tanácsi határozat (HL L 2024/1242) megsemmisítését, valamint a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2023/888 rendelet végrehajtásáról szóló, 2024. április 26-i (EU) 2024/1243 tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 2024/1243) (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló jogi aktusok) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben e jogi aktusok (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok) őt érintik, másrészt pedig az EUMSZ 268. cikk alapján azon nem vagyoni kár megtérítését kéri, amely az eredeti jogi aktusok elfogadása folytán érte őt.

A jogvita előzményei

2 A felperes moldovai és izraeli állampolgárságú üzletember és politikus. A moldovai ȘOR politikai párt vezetője volt egészen addig, amíg e pártot 2023. június 19-én fel nem oszlatták.

3 A jelen ügy azon korlátozó intézkedések keretébe illeszkedik, amelyeket az Európai Unió a Moldovai Köztársaság jelenlegi vezetőinek kérésére fogadott el az országot sújtó azon destabilizáló tevékenységek miatt, amelyek az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni agressziós háborújának kezdete óta fokozódtak, és amelyek azzal fenyegetnek, hogy akadályozzák a Moldovai Köztársaság uniós csatlakozását.

4 2023. április 28-án az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2023/891 határozatot (HL 2023. L 114., 15. o.). Ugyanezen a napon a Tanács az

EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján elfogadta a Moldovai Köztársaságot destabilizáló tevékenységekre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2023/888 rendeletet (HL 2023. L 114., 1. o.).

5 A 2023/891 határozat 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az alábbi személyeknek a területükre történő belépését vagy azon való átutazását:

a) a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét vagy a Moldovai Köztársaságban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást vagy a biztonságot aláásó vagy fenyegető tevékenységekért vagy politikákért az alábbi tevékenységek bármelyike révén felelős, azokat támogató vagy végrehajtó természetes személyek:
   i. a demokratikus politikai folyamat akadályozása vagy aláásása, többek között a választások megtartásának akadályozása vagy súlyos aláásása, illetve az alkotmányos rend destabilizálásának vagy megdöntésének kísérlete révén;
   ii. erőszakos tüntetések vagy egyéb erőszakos cselekmények tervezése, irányítása, az azokban való közvetlen vagy közvetett részvétel, azok támogatása vagy egyéb módon történő elősegítése; vagy
   iii. az állami pénzeszközöket érintő súlyos pénzügyi kötelességszegés, valamint az engedély nélküli tőkekivitel […]”

6 A 2023/891 határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy be kell fagyasztani minden olyan pénzeszközt és gazdasági erőforrást, amely a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét vagy a Moldovai Köztársaságban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást vagy a biztonságot aláásó vagy fenyegető tevékenységekért vagy politikákért a fenti 5. pontban ismertetett három tevékenység bármelyike révén felelős, azokat támogató vagy végrehajtó természetes személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozik, azok tulajdonában vagy birtokában van, vagy ellenőrzése alatt áll.

7 Az eredeti jogi aktusokkal a felperes nevét felvették a korlátozó intézkedésekkel érintett személyeknek, szervezeteknek és szerveknek a 2023/891 határozat mellékletében és a 2023/888 rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékeire (a továbbiakban: szóban forgó jegyzékek), a következő indokok alapján:

„Ilan Shor politikus (a ȘOR politikai párt vezetője) és üzletember a Moldovai Köztársaságból, aki részt vesz a Moldovai Köztársaságban politikai pártok illegális finanszírozásában, valamint a politikai ellenzék elleni [helyesen: a politikai ellenfeleivel szembeni] erőszakra való felbujtásban[.] Az Ilan Shor vezette ȘOR párt részt vesz személyek kifizetésében és kiképzésében azzal a céllal, hogy megzavarja a közrendet és zavargásokat robbantson ki tüntetések során a Moldovai Köztársaságban.

A Chișinăui Fellebbviteli Bíróság […] a 2023. április 13-i határozatával 15 év börtönbüntetésre és 254 millió [euró] értékben vagyonelkobzásra ítélte Ilan Short banki csalás ügyében elkövetett csalás és pénzmosás miatt. A Moldovai Köztársaság hatóságai szerint e nagyszabású banki csalásból, valamint a korrupt oligarchákkal és moszkvai székhelyű szervezetekkel való kapcsolatokból származó forrásokat arra használták fel és használják fel ma is, hogy mesterségesen politikai feszültséget idézzenek elő az országban.

A Moldovai Köztársaságban a demokrácia felforgatására irányuló fellépései közé tartozik a Moldovai Köztársaságban folytatott Kreml-párti politikai tevékenységek támogatására nyújtott jogellenes finanszírozás. E pénzeszközök felhasználására példa a ŞOR párt által fizetett tüntetők részvételével 2022-ben és 2023-ban zajlott tiltakozások és tüntetések megszervezése, elsősorban a fővárosban, Chișinăuban.

Erőszakos tüntetések irányítása és tervezése miatt, valamint az általa elkövetett, állami pénzeszközöket érintő súlyos pénzügyi kötelességszegés és engedély nélküli tőkekivitel révén Ilan Short felelősség terheli olyan tevékenységekért, amelyek aláássák és fenyegetik a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, valamint a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást és a biztonságot a Moldovai Köztársaságban.”

8 A Tanács 2023. május 31-én közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2023/1047 határozattal módosított 2023/891 határozatban és a 2023/1045 végrehajtási rendelettel végrehajtott 2023/888 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek részére szóló értesítést (HL 2023. C 190., 5. o.). Ezzel az értesítéssel az e korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeket tájékoztatták arról, hogy a nevük szóban forgó jegyzékekre történő felvételének felülvizsgálata iránti kérelmet nyújthatnak be a Tanácshoz.

9 A felperes 2023. június 8-án kérte, hogy közöljék vele azokat a bizonyítékokat, amelyek alátámasztják a nevének a szóban forgó jegyzékekre történő felvételét.

10 A Tanács 2023. június 14-én közölte a felperessel a rá vonatkozó bizonyítékokat tartalmazó WK 6381/2023 REV 1 dokumentumot (a továbbiakban: WK 6381/2023 dokumentum).

A kereset megindítását követő tényállás

11 A Tanács a 2024. február 27-i e-mailjében tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy a nevét továbbra is a szóban forgó jegyzékeken kívánja tartani, lényegében ugyanolyan indokok alapján, mint amelyek a nevének eredeti felvételét igazolták. A Tanács közölte továbbá a felperessel a WK 2428/2024 dokumentumot, amely azon bizonyítékokat tartalmazta, amelyek a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken történő fenntartását igazolták (a továbbiakban: WK 2428/2024 dokumentum), és tájékoztatta a felperest arról a lehetőségről, hogy 2024. március 13. előtt észrevételeket nyújthat be.

12 A felperes a 2024. március 18-i e-mailjében előterjesztette a 2024. február 27-i e-mailre és a WK 2428/2024 dokumentumra vonatkozó észrevételeit.

13 A Tanács 2024. április 26-án elfogadta a fenntartásról szóló jogi aktusokat, amelyekkel a felperessel szemben hozott korlátozó intézkedéseket 2025. április 29-ig meghosszabbította.

14 A fenntartásról szóló jogi aktusokban a Tanács a felperessel szembeni korlátozó intézkedések meghosszabbítását akként indokolta, hogy két módosítást fűzött azokhoz az eredeti indokokhoz, amelyek arra vonatkoztak, hogy a felperes politikai pártját 2023 júniusában alkotmányellenesnek nyilvánították. Így a fenntartásról szóló jogi aktusok indokolása pontosítja egyrészt, hogy „[a felperes] vezette […] párt – azt megelőzően, hogy 2023 júniusában alkotmányellenesnek nyilvánították – részt vett személyek kifizetésében és kiképzésében azzal a céllal, hogy megzavarja a közrendet és zavargásokat robbantson ki a moldovai köztársasági tüntetések során”,

másrészt pedig, hogy „[m]iután a [felperes pártját] alkotmányellenesnek nyilvánították, [a felperes] egyéb pártok jogellenes finanszírozása és politikusok megvesztegetésére tett kísérletek révén továbbra is elősegítette az orosz befolyást a Moldovai Köztársaság politikai színterén”.

15 A Tanács a 2024. április 29-i e-mailjében tájékoztatta a felperes képviselőit azon határozatáról, hogy a felperes nevét továbbra is fenntartja a szóban forgó jegyzékeken, valamint arról a lehetőségről, hogy a felperes 2024. november 1-je előtt újabb észrevételeket terjeszthet elő.

A felek kérelmei

16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat az őt érintő részükben;

– kötelezze a Tanácsot, hogy az eredeti jogi aktusok elfogadása folytán a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár megtérítéseként fizessen meg 100 000 eurót;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el keresetet;

– másodlagosan, abban az esetben, ha a megsemmisítené a 2023/1047 határozatot vagy a 2024/1244 határozatot, rendelje el azok joghatásainak fenntartását az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének első bekezdésében előírt fellebbezési határidő lejártának napjáig, vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtanak be – e fellebbezés esetleges elutasításának napjáig;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

18 Az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet, és a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A megtámadott jogi aktusok megsemmisítése iránti kérelmekről

19 A felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre való felvételével és az azokon való fenntartásával kapcsolatos indokokból kifejezetten kitűnik, hogy a felperessel szemben azért hoztak korlátozó intézkedéseket, mert a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett három magatartás közül kettő miatt felelős a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, továbbá ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást és a biztonságot aláásó és fenyegető tevékenységekért.

20 Egyrészt, a Tanács azt kifogásolja a felperessel szemben, hogy a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában, valamint a 2023/888 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában foglalt kritérium (a továbbiakban: ii. kritérium) értelmében vett erőszakos tüntetéseket irányít és szervez a Moldovai Köztársaságban. Másrészt, a Tanács úgy ítéli meg, hogy a felperes a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában és 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában, valamint a 2023/888 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában foglalt kritérium (a továbbiakban: iii. kritérium) értelmében felelős az állami pénzeszközöket érintő súlyos pénzügyi kötelességszegésekért, valamint az engedély nélküli tőkekivitelért.

21 Tekintettel azon két kritérium alternatív jellegére, amelyeket a Tanács alapul vett annak érdekében, hogy a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekre felvegye és azokon fenntartsa, ahhoz, hogy a megtámadott jogi aktusok jogilag megalapozottak legyenek, elegendő – amint azt egyébként a tárgyaláson a felek is elismerték –, ha a Tanács e két kritérium közül akár csak az egyiket is helyesen alkalmazta (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a Törvényszék úgy tartja célszerűnek, hogy a felperes jogalapjai és érvei közül először azokat vizsgálja meg, amelyek a megtámadott jogi aktusok jogszerűségét annyiban kifogásolják, amennyiben azok a ii. kritériumon alapulnak.

22 E tekintetben a felperes keresetének alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: az elsőt a 2023/891 határozattal és a 2023/888 rendelettel szembeni jogellenességi kifogásra, a másodikat az indokolási kötelezettség és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére, amelyeket elsőként kell megvizsgálni, a harmadikat mérlegelési hibákra, a negyediket pedig alapvető jogok megsértésére.

A második, az indokolási kötelezettség és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

23 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása elégtelen, ami akadályozza őt a védekezésében, ezáltal pedig sérti a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

24 Közelebbről, amennyiben azt kifogásolják a felperessel szemben, hogy „erőszakos tüntetéseket irányított és szervezett”, a megtámadott jogi aktusok indokolása nem teszi lehetővé számára annak megértését, hogy konkrétan mely cselekményeket róják a terhére. A megtámadott jogi aktusok indokai pontatlanok, és nem azonosíthatók azok a ténybeli elemek, amelyekre támaszkodva a Tanács megállapította, hogy e kritérium teljesült.

25 A Tanács vitatja ezt az érvelést.

26 Az ítélkezési gyakorlat szerint a korlátozó intézkedést előíró tanácsi jogi aktus indokolásának nem csupán azt kell megjelölnie, hogy ezen intézkedésnek mi a jogalapja, hanem azokat az egyedi és konkrét okokat is, amelyek alapján a Tanács mérlegelési jogkörének gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintett személlyel szemben ilyen intézkedést kell hozni (lásd: 2018. szeptember 13-i Sberbank of Russia kontra Tanács ítélet, T-732/14, EU:T:2018:541, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy azt a kérdést, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e a követelményeknek, nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni (lásd: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A jelen ügyben a megtámadott jogi aktusok jogalapjai könnyen azonosíthatók, mivel kifejezetten kitűnnek a fenti 7. és 14. pontban felidézett indokokból.

29 Amint ugyanis az a fenti 19. pontban megállapításra került, a Tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, valamint a 2023/888 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett három magatartás közül kettő miatt felelős a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, továbbá ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást és a biztonságot aláásó és fenyegető tevékenységekért.

30 Ami a ii. kritériumot illeti, a Tanács érthetően és egyértelműen kifejtette azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek miatt diszkrecionális mérlegelési jogkörének gyakorlása során úgy ítélte meg, hogy a felperes az általa irányított és szervezett tüntetések miatt felelős a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, továbbá ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást és a biztonságot aláásó és fenyegető tevékenységekért.

31 Egyrészt ugyanis a Tanács jelezte, hogy a felperes részt vesz a Moldovai Köztársaság jelenlegi kormányával szembeni erőszakra való uszításban. Másrészt azt kifogásolja vele szemben, hogy oroszbarát politikai tevékenységet támogat ebben az országban, többek között azáltal, hogy egyes személyeknek fizet a pártja által szervezett rendezvényeken való részvételért, és arra képezi ki őket, hogy mesterségesen zavargásokat keltsenek az országban.

32 A fenti 27. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében ezeket az információkat azon kontextus fényében kell értelmezni, amelyben a megtámadott jogi aktusokat elfogadták. E tekintetben a 2023/891 határozat (1)–(12) preambulumbekezdéséből lényegében kitűnik, hogy a Tanács elkötelezte magát amellett, hogy támogatást nyújt a Moldovai Köztársaságnak azon destabilizáló tevékenységekkel szemben, amelyeket az Oroszországi Föderáció támogatásával és az ő érdekében folytatnak azzal a céllal, hogy megakadályozzák a Moldovai Köztársaság uniós csatlakozását; ennek során a Tanács többek között azon személyeket célozza, akik a felperessel szemben kifogásolt erőszakos cselekményekhez hasonló magatartások révén fenyegetést jelentenek a demokráciára és a jogállamiságra, valamint a Moldovai Köztársaság stabilitására és biztonságára.

33 E kontextusra tekintettel a ii. kritérium alapján a megtámadott jogi aktusok indokolása elegendő volt ahhoz, hogy lehetővé tegye a felperes számára a védekezést, továbbá azon egyedi és konkrét okok megértését, amelyek alapján a nevét felvették a szóban forgó jegyzékekre, és azt fenntartották azokon, a Törvényszék számára pedig e jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát.

34 Egyébiránt, amennyiben a megtámadott jogi aktusok a ii. kritériumon alapulnak, meg kell jegyezni, hogy azok nem a chișinăui fellebbviteli bíróság (Moldova) 2023. április 13-i határozatát veszik alapul, amelyre a megtámadott jogi aktusok kizárólag annak érdekében hivatkoznak, hogy igazolják a felperes nevének a iii. kritérium alapján történő felvételét és fenntartását.

35 Következésképpen ahhoz, hogy eleget tegyen a megtámadott jogi aktusok elfogadásának a ii. kritérium alapján történő indokolására vonatkozó kötelezettségének, a Tanács nem volt köteles kifejteni azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy e bírósági határozatot a felperes védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának a tiszteletben tartásával hozták meg – amint azt többek között a 2018. december 19-i Azarov kontra Tanács ítéletből (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) eredő ítélkezési gyakorlat megköveteli –, mint azt egyébként a tárgyaláson a felperes is elismerte.

36 Végül el kell utasítani a fenntartásról szóló jogi aktusokkal szemben felhozott azon érvet, amelyet a felperes arra alapít, hogy az ellenkérelemben és a viszonválaszban a Tanács azt állította, hogy a felperes nevét a 2023/891 határozat 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában előírt azon kritérium alapján vették fel a szóban forgó jegyzékekre, amely a Moldovai Köztársaságban a demokratikus politikai folyamatot akadályozó vagy aláásó személyekre vonatkozik. A megtámadott jogi aktusok indokolásának elégséges mivoltát ugyanis nem lehet a Tanács által benyújtott beadványok tartalmára tekintettel értékelni, annál is inkább, mivel a Tanács elismerte, hogy e beadványok e tekintetben elírást tartalmaznak.

37 A fentiekre tekintettel a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első, a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet jogellenességére vonatkozó kifogásra alapított jogalapról

38 Az első jogalap lényegében öt részre oszlik, amelyek közül az első a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet jogalapjának hiányán, a második az arányosság elvének megsértésén, a harmadik a jogbiztonság elvének megsértésén, a negyedik hatáskörrel való visszaélésen, az ötödik pedig az EUSZ 2. cikk, az EUSZ 8. cikk és az EUSZ 21. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul.

– *A Törvényszék hatásköréről*

39 A Tanács azt állítja, hogy az első jogalappal a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék nyilvánítsa teljes egészében alkalmazhatatlannak a 2023/891 határozatot és a 2023/888 rendeletet. Márpedig az EUSZ 24. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és az EUMSZ 275. cikk alapján a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy megítélje e jogi aktusok elfogadásának célszerűségét a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) területén.

40 A felperes vitatja ezt az érvelést.

41 Kétségtelen, hogy az EUMSZ 275. cikk első bekezdése szerint az uniós bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a KKBP-re vonatkozó rendelkezések és az azok alapján elfogadott jogi aktusok tekintetében.

42 Az EUMSZ 275. cikk második bekezdése értelmében ugyanakkor az uniós bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Tanács által az EU-Szerződés V. címének 2. fejezete alapján a természetes vagy jogi személyekre vonatkozóan elfogadott korlátozó intézkedéseket előíró határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára irányuló, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt feltételek mellett hozzá benyújtott kereseteket elbírálja. E rendelkezés nem zárja ki annak lehetőségét, hogy valamely egyedi korlátozó intézkedéssel szemben előterjesztett

megsemmisítési kereset alátámasztása érdekében, az EUMSZ 277. cikk alapján járulékosan vitassák egy általános hatályú rendelkezés jogszerűségét (lásd ebben az értelemben: 2016. január 28-i Azarov kontra Tanács ítélet, T-331/14, EU:T:2016:49, 62. pont).

43 Mindazonáltal, mivel az EUMSZ 277. cikknek nem célja az, hogy lehetővé tegye valamely fél számára bármely általános hatályú jogi aktus alkalmazhatóságának valamely kereset érdekében történő vitatását, a jogellenességi kifogás terjedelmét arra kell korlátozni, ami a jogvita elbírálásához elengedhetetlen (lásd: 2019. április 30-i Wattiau kontra Parlament ítélet, T-737/17, EU:T:2019:273, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így a természetes vagy jogi személyekkel szemben korlátozó intézkedéseket előíró tanácsi határozatokkal szemben indított megsemmisítés iránti keresetek keretében a Törvényszék elismerte, hogy érvényesen képezheti jogellenességi kifogás tárgyát az általános hatályú jogi aktus azon rendelkezése, amely meghatározza azt a kritériumot, amelynek alapján az érintett személy nevét felvették a szóban forgó jegyzékekre (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i Yanukovych kontra Tanács ítélet, T-348/14, EU:T:2016:508, 57–59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 A jelen ügyben ennélfogva a Törvényszék hatáskörrel rendelkezik egy olyan jogellenességi kifogás elbírálására, amely a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet azon rendelkezéseire korlátozódik, amelyek a ii. és iii. kritériumot írják elő, amit egyébként a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre adott válaszában a Tanács is elismert.

45 A fenti 21. pontra tekintettel tehát le kell folytatni az első jogalap vizsgálatát, amennyiben az a ii. kritériumot előíró rendelkezések jogszerűségének megkérdőjelezésére irányul.

– Az első jogalap első, a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet jogalapjának hiányára alapított részéről, továbbá az első jogalap negyedik, hatáskörrel való visszaélésre alapított részéről, valamint az első jogalap ötödik, az EUSZ 2. cikk, az EUSZ 8. cikk és az EUSZ 21. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított részéről

46 Az első jogalap együttesen vizsgálandó első része, negyedik része és ötödik része keretében a felperes lényegében azt állítja, hogy a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet más célokat követ, mint amelyeket a Tanács a KKBP keretében jogosult követni.

47 A felperes szerint a valamely harmadik állam Unióhoz történő csatlakozásának megkönnyítésére irányuló célkitűzés nem a KKBP célkitűzése, mivel a csatlakozási folyamatot az EUSZ 49. cikk szabályozza, amely a Szerződésnek nem a KKBP-re vonatkozó fejezetében szerepel. Ezenkívül a Tanács valójában egy szomszédos ország belső demokratikus folyamatának torzítására irányuló célt követ, így a 2023/891 határozat elfogadásának igazolása érdekében az EUSZ 29. cikkre, a 2023/888 rendelet elfogadásának igazolása érdekében pedig az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésére való hivatkozás hatáskörrel való visszaélésnek minősül. A felperes szerint e korlátozó intézkedéseknek kizárólag az a céljuk, hogy a moldovai kormány kérésére a politikai ellenzék bizonyos tagjait célozzák, ami a Moldovai Köztársaság belső demokratikus politikai folyamatába való beavatkozásnak minősül, megsértve ezzel az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 8. cikket és az EUSZ 21. cikk (1) bekezdését.

48 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

49 A jelen ügyben a 2023/891 határozat jogalapja az EUSZ 29. cikk, a 2023/888 rendelet jogalapja pedig az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése, vagyis olyan jogalapokról van szó, amelyek a KKBP területén relevánsak, amit a felperes önmagában nem vitat. A felperes érvelése ugyanis inkább annak vizsgálatát foglalja magában, hogy e jogi aktusok ténylegesen a KKBP keretébe illeszkednek-e.

50 E tekintetben a KKBP-nek az EUSZ 3. cikk (5) bekezdésében és az EUSZ 21. cikkben, valamint a KKBP-re vonatkozó különös rendelkezésekben, nevezetesen az EUSZ 23. cikkben és az EUSZ 24. cikkben kifejtett céljai és célkitűzései tág körére tekintettel a Tanács széles mozgástérrel rendelkezik az Unió által a KKBP területén elfogadott korlátozó intézkedések céljának meghatározása során (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Valamely jogi aktus jogalapjának megválasztását olyan objektív körülményekre – köztük a szóban forgó jogi aktus céljára és tartalmára – tekintettel kell megvizsgálni, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A jelen ügyben a 2023/891 határozat (11) preambulumbekezdése szerint e határozat célja, hogy a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, továbbá ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást vagy a biztonságot aláásó vagy fenyegető tevékenységekért vagy politikákért felelős, azokat támogató vagy végrehajtó személyekkel, valamint a velük kapcsolatban álló személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben utazási korlátozásokat és a vagyoni eszközök befagyasztását célzó intézkedéseket vezessen be.

53 A 2023/891 határozat (2) preambulumbekezdése szerint e korlátozó intézkedések a Moldovai Köztársaság, vagyis egy uniós tagjelölt ország jelenlegi vezetőinek támogatására irányuló politika részét képezik, amelynek célja az ország rezilienciájának, biztonságának, stabilitásának, gazdaságának és energiaellátásának megerősítése a külső szereplők destabilizáló tevékenységeivel szemben.

54 E támogató politika maga is a 2023/891 határozat (3) és (4) preambulumbekezdésében felidézett kontextusba illeszkedik, amely szerint a moldovai kormány jelentős előrelépést tett a demokrácia és a jogállamiság megerősítése, valamint a korrupció elleni küzdelem terén, de számos válsággal küzd, és egyre több, a stabilitását fenyegető közvetlen veszéllyel szembesül mind az egyéni érdekek vezérelte belső csoportok, mind pedig az Oroszországi Föderáció részéről, amelyek gyakran összejátszanak annak érdekében, hogy az országot letérítsék a reformok pályájáról. Az említett határozat (6) preambulumbekezdéséből az is kitűnik, hogy a Tanács megítélése szerint az ilyen destabilizáló intézkedések azonnali reagálást kíván, tekintettel arra, hogy az Unióval határos uniós tagjelölt országként a Moldovai Köztársaság stabilitása rendkívül fontos.

55 A Tanács ebben az összefüggésben állapította meg a 2023/891 határozat (7) preambulumbekezdésében, hogy az erőszakos cselekményekért felelős személyek fenyegetést jelentenek a demokráciára és a jogállamiságra, valamint a Moldovai Köztársaság stabilitására és biztonságára nézve.

56 A 2023/891 határozat céljára és tartalmára tekintettel tehát látható, hogy e határozat közvetlenül kapcsolódik a KKBP-nek az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott céljaihoz, amennyiben lényegében a Moldovai Köztársaságban a demokrácia és a jogállamiság megszilárdítására és támogatására irányul.

57 Ennek keretében meg kell állapítani, hogy az erőszakos tüntetések vagy más erőszakos cselekmények szervezése, irányítása vagy az azokban való részvétel igazolhatja az Uniónak a KKBP keretében történő azon fellépését, amely a demokrácia és a jogállamiság valamely harmadik országban történő megszilárdítására és támogatására irányuló célkitűzésen alapul.

58 Ellentétben ugyanis a békés tüntetésekkel, amelyek egy jogállamban a demokrácia alapvető elemét képezik, az erőszakos tüntetések sérthetik az érintett ország jogi és intézményi alapjait, és nem tartoznak a békés célú gyülekezés szabadságával kapcsolatos alapvető jog körébe, ahogyan azt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) 11. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 12. cikkének (1) bekezdése biztosítja.

59 Ebből következik, hogy a ii. kritérium az EUSZ 29. cikken alapuló 2023/891 határozat, valamint az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésén alapuló 2023/888 rendelet révén bekerülhetett az uniós jogrendbe.

60 E következtetést nem cáfolják a felperes érvei.

61 Mindenekelőtt el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a Tanács azáltal, hogy egy tagjelölt ország uniós csatlakozásának megkönnyítésére törekszik, olyan célkitűzést követ, amely nem kapcsolódik a KKBP-hez.

62 A jogállamiság tiszteletben tartása ugyanis, amely az Unió alapját képező alapvető érték, az Unióhoz való csatlakozás előfeltétele, az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) pontja pedig felhatalmazza a Tanácsot arra, hogy korlátozó intézkedéseket fogadjon el annak érdekében, hogy erősítse többek között a jogállamiságot valamely harmadik országban. Következésképpen a Tanács hatáskörrel rendelkezik arra, hogy korlátozó intézkedéseket fogadjon el annak érdekében, hogy valamely uniós tagjelölt harmadik országban a jogállamiságot támogassa.

63 Továbbá nem lehet helyt adni a felperes hatáskörrel való visszaélésre alapított érvének. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis valamely jogi aktus csak akkor jogellenes hatáskörrel való visszaélés miatt, ha objektív, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban olyan célok elérése érdekében fogadták el, amelyek eltérnek azoktól a céloktól, amelyekre a szóban forgó hatáskört biztosították, vagy az ügy körülményeinek kezelésére a Szerződések által kifejezetten előírt eljárás megkerülése érdekében fogadták el (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 208. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 Márpedig a felperes nem terjesztett elő olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek alátámaszthatnák, hogy a Tanács a 2023/891 határozatból következő céloktól eltérő célokat követett volna. Közelebbről, önmagában az, hogy a Tanács kedvező választ adott egy olyan kérelemre, amely a Moldovai Köztársaság destabilizálásával fenyegető cselekményekkel szembeni uniós támogatásra irányult, nem jelenti azt, hogy az e jogcímen elfogadott jogi aktusok hatáskörrel való visszaélést valósítottak meg. Hasonlóképpen, annak az állításnak, amely szerint a korlátozó intézkedéseket úgy alakították ki, hogy azok „kifejezetten az ellenzék fő vezetőire irányuljanak”, ellentmond a szóban forgó jegyzékre történő felvétel kritériumainak általános megfogalmazása, amely lehetővé teszi, hogy e kritériumokat a személyeknek a politikusoktól eltérő kategóriáira is alkalmazzák.

65 Végül, mivel megállapítást nyert, hogy a Tanács jogosult volt a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet elfogadására többek között annak érdekében, hogy az EUSZ 21. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a Moldovai Köztársaságban a demokráciát és a jogállamiságot támogassa, az e Szerződés 2. cikkének, 8. cikkének és 21. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított érvelésnek nem lehet helyt adni.

66 Ellentétben azzal, amit a felperes a kiigazítási beadványban állít, a fenti következtetéseket az sem cáfolja, hogy a Tanács jelezte, hogy nincsenek birtokában a Moldovai Köztársaság által benyújtott, a 2023/891 határozat (10) preambulumbekezdésében hivatkozott támogatási kérelemmel kapcsolatos dokumentumok.

67 E tekintetben a felperes nem fejti ki, hogy az e kérelemmel kapcsolatos dokumentum hiánya hogyan tenné lehetővé annak megállapítását, hogy a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet bármilyen szempontból jogellenes.

68 Ennélfogva az első jogalap első részét, negyedik részét és ötödik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– *A negyedik jogalap második, az arányosság elvének megsértésére alapított részéről*

69 A felperes előadja, hogy a ii. kritériumra vonatkozóan a Tanács által kialakított értelmezés aránytalan, és azzal a következménnyel jár, hogy azt az Unióban is számos férfi és női politikusra alkalmazni lehetne. A felperes álláspontja szerint a békés célú gyülekezés szabadságához való alapvető jogra tekintettel csak az olyan tüntetések képezhetik korlátozó intézkedések tárgyát, amelyeket szándékosan azzal a céllal szerveznek, hogy erőszakos cselekményeket kövessenek el.

70 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

71 E tekintetben az arányosság elve tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatával kapcsolatban a Bíróság kimondta, hogy az uniós jogalkotó számára széles mérlegelési jogkört kell elismerni olyan területeken, amelyek a jogalkotó részéről politikai, gazdasági, társadalmi döntéseket és összetett mérlegelést igényelnek. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az e területeken elfogadott intézkedés jogszerűségére csak az lehet kihatással, ha az ilyen intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra (lásd: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 A jelen ügyben – ellentétben azzal, amit a felperes lényegében állít – a ii. kritériumon alapuló korlátozó intézkedésekkel potenciálisan érintett személyek köre nem tekinthető aránytalannak.

73 A 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának és 2. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának ugyanis magából a szövegéből kitűnik, hogy az erőszakos tüntetések vagy erőszakos cselekmények vonatkozásában nem akármilyen szervezés, irányítás vagy részvétel indokolja korlátozó intézkedések elfogadását.

74 Mindenekelőtt ahhoz, hogy e kritérium alapján korlátozó intézkedéseket fogadjanak el, az szükséges, hogy az érintett személy cselekményei olyan jellegűek legyenek, amelyek alááshatják vagy fenyegethetik a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, vagy ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást vagy a biztonságot. Másként fogalmazva, e

cselekményeknek alkalmasaknak kell lenniük ezen ország intézményi és jogi alapjainak veszélyeztetésére (lásd analógia útján: 2016. szeptember 15-i Yanukovych kontra Tanács ítélet, T-346/14, EU:T:2016:497, 101. pont).

75 Továbbá, amint azt a felperes is kiemeli, az „erőszakos tüntetések” és az „egyéb erőszakos cselekmények” kifejezések használata szükségképpen azt jelenti, hogy nem lehet korlátozó intézkedéseket elfogadni olyan személyekkel szemben, akik olyan tüntetések szervezéséért, irányításáért vagy az azokon való részvételért felelősek, amelyek az EJEE 11. cikkében és a Charta 12. cikkének (1) bekezdésében biztosított, békés célú gyülekezés szabadságához való jog hatálya alá tartoznak.

76 E tekintetben az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 11. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából – amelyet a Charta 52. cikkének (3) bekezdése alapján figyelembe kell venni a Charta 12. cikkének (1) bekezdésében biztosított, békés célú gyülekezés szabadságához való jog értelmének és terjedelmének meghatározásához – az következik, hogy nem minden olyan tüntetés igazolhatja a szervezőivel szembeni korlátozó intézkedések elfogadását, amelynek vonatkozásában erőszakot állapítottak meg.

77 Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a békés célú gyülekezés szabadságához való jog minden összejövetelre vonatkozik, kivéve azokat, ahol a szervezőket vagy résztvevőket erőszakos szándékok vezérlik, erőszakra ösztönöznek, vagy más módon szembehelyezkednek a demokratikus társadalom alapjaival (lásd: EJEB, 2015. október 15., Kudrevičius és társai kontra Litvánia ítélet, CE:ECHR:2015:1015JUD003755305, 92. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül valamely személy azon joga, hogy a békés célú gyülekezés szabadságához való jogot gyakorolhassa, nem szűnik meg olyan szórványos erőszakos cselekmények vagy más olyan jogsértő cselekmények miatt, amelyeket a tüntetés során más személyek követtek el, amennyiben az érintett személy szándéka vagy magatartása továbbra is békés célú marad (lásd: EJEB, 2016. január 5., Frumkin kontra Oroszország, CE:ECHR:2016:0105JUD007456812, 99. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Végül észszerű kapcsolat áll fenn a ii. kritérium, valamint a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet által követett célok között. Mivel ugyanis a Tanács többek között a demokráciát és a jogállamiságot kívánta támogatni a Moldovai Köztársaságban annak megakadályozásával, hogy a külső szereplők által végzett destabilizáló tevékenységek azzal fenyegessenek, hogy meghiúsítják ezen ország uniós csatlakozását, az a megközelítés, amely abban áll, hogy azon személyeket célozzák, akik az e csatlakozás veszélyeztetésére alkalmas erőszakos tüntetések vagy egyéb erőszakos cselekmények szervezéséért, irányításáért vagy az azokban való részvételért felelősek, koherens módon megfelel e célkitűzéseknek.

79 Az eddigiekre tekintettel a ii. kritérium a Tanács által követett célokat figyelembe véve nem tűnik nyilvánvalóan alkalmatlannak.

80 Következésképpen az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– *Az első jogalap harmadik, a jogbiztonság elvének megsértésére alapított részéről*

81 A felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette a jogbiztonság elvét, mivel a 2023/891 határozatban és a 2023/888 rendeletben meghatározott kritériumok lehetetlenné teszik az érintett személy számára, hogy kivonja magát a korlátozó intézkedések alól, bármi is legyen az általa tanúsított magatartás. E tekintetben a felperes által az Európai Parlament, a Tanács és a

Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján benyújtott, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre adott, 2024. május 13-i válaszában a Tanács azt állította, hogy a megtámadott jogi aktusokat előkészítő aktusok hozzáférhetővé tétele azzal a kockázattal járna, hogy a korlátozó intézkedéseket megfosztja hatékony érvényesülésüktől, példát mutatva arra, hogy az érintett személyek miként tudják könnyebben kivonni magukat a korlátozó intézkedések rendszere alól; a felperes szerint ez összeegyeztethetetlen a jogbiztonság elvével.

82 Ezenkívül a ii. kritérium arra irányul, hogy visszaható hatállyal büntetőjogi szankciókat szabjon ki egy múltbeli magatartás miatt, és nem eléggé egyértelmű.

83 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

84 A jogbiztonság elve azt jelenti, hogy az uniós jogszabályoknak a jogalanyok számára egyértelműnek, alkalmazásuk szempontjából pedig kiszámíthatónak kell lenniük (lásd: 2017. február 17-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-14/14 és T-87/14, EU:T:2017:102, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E jogszabályoknak világosnak és pontosnak kell lenniük, hogy a jogalanyok félreérthetőség nélkül megismerhessék jogaikat és kötelezettségeiket, és ezeknek megfelelően járjanak el (lásd: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 161. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 A jelen ügyben a felperes mindenekelőtt nem jelölte meg a ii. kritérium azon szempontjait, amelyek szerinte nem egyértelműek, illetve nem pontosak.

86 Továbbá el kell utasítani azt az állítást, amely szerint a ii. kritérium arra irányul, hogy bizonyos személyeket büntetőjogilag szankcionáljanak a múltbeli magatartásuk miatt.

87 Általánosságban ugyanis a korlátozó intézkedések nem büntetőjogi szankció jellegűek, mivel a szóban forgó pénzeszközöket biztosítéki, vagyis átmeneti jelleggel fagyasztják be.

88 A jelen ügyben a szóban forgó korlátozó intézkedések biztosítéki jellegéről tanúskodik a 2023/891 határozat (4) és (5), valamint (7)–(10) preambulumbekezdése, amelyekből kitűnik, hogy azok a különböző kritériumok, amelyeket e határozat a jegyzékekre történő felvétel kapcsán előír, azon destabilizáló tevékenységek elleni küzdelemre irányulnak, amelyek „fenyegetést” jelentenek a Moldovai Köztársaságban a demokráciára és a jogállamiságra nézve.

89 Másként fogalmazva, az ilyen destabilizáló tevékenységekért felelős személyeket nem a múltbeli magatartásuk miatt szankcionálják, hanem azért állnak korlátozó intézkedések hatálya alatt, mert a Tanács úgy ítélte meg, hogy magatartásaik miatt ezen intézkedések elfogadásának napján fenyegetést jelentenek a demokráciára és a jogállamiságra ebben az országban.

90 Ezáltal az intézkedések alapvetően megelőzni kívánják az ilyen cselekmények elkövetését vagy megismétlődését, és inkább az aktuális vagy jövőbeli fenyegetettség értékelésén alapulnak, semmint múltbeli magatartások megítélésén (lásd analógia útján: 2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 110. pont). Minden más értelmezés azzal a következménnyel járna, hogy a Tanácsnak kizárólag a szóban forgó kritériumok bevezetését követő cselekményekre kellene támaszkodnia, megfosztva ezáltal hatékonyságuktól az EUSZ 29. cikk és az EUMSZ 215. cikk által részére biztosított hatásköröket.

91 Végül nem lehet helyt adni annak az állításnak, amely szerint e kritérium megfogalmazása a korlátozó intézkedések alóli kikerülés lehetetlenségét eredményezi.

92 A korlátozó intézkedések érvényessége ugyanis mindig annak függvénye, hogy továbbra is fennállnak-e a meghozataluk alapját képező ténybeli és jogi körülmények, valamint hogy szükséges-e ezeket az intézkedéseket a hozzájuk kapcsolódó célkitűzés megvalósítása érdekében fenntartani. Következésképpen e korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatakor a Tanácsnak el kell végeznie a helyzet naprakész értékelését, és el kell készítenie az ilyen intézkedések hatásának mérlegét annak megállapítása érdekében, hogy ezen intézkedések lehetővé tették-e az érintett személyek és szervezetek nevének a szóban forgó jegyzékre való első felvételével megvalósítani kívánt célok elérését, vagy az említett személyek és szervezetek tekintetében még mindig ugyanazon következtetés vonható le (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 168. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

93 E tekintetben az az érv, amelyet arra alapítanak, hogy Tanács 2024. május 13-án milyen tartalmú választ adott a felperes képviselői által az 1049/2001 rendelet alapján benyújtott, hozzáférés iránti megerősítő kérelemre, szintén nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet sértené a jogbiztonság elvét.

94 Ez az érvelés ugyanis valójában arra irányul, hogy a bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés részleges megtagadásáról szóló, 2024. május 13-i tanácsi határozat jogszerűségét kifogásolja. Mivel e határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti, a felperes a jelen eljárás keretében nem hivatkozhat e határozat jogellenességére (lásd analógia útján: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

95 Ennélfogva az első jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

96 Az eddigiekre tekintettel az első jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, mérlegelési hibákra alapított jogalapról

97 A felperes egyrészt azt állítja, hogy a Tanács bizonyítékokat tartalmazó iratanyagában foglalt sajtócikkeknek nem lehet semmiféle bizonyító erőt tulajdonítani, mivel a moldovai sajtó nem független. Ezenkívül a Tanács csak akkor támaszkodhat ilyen sajtócikkekre, ha valamely harmadik országban nem rendelkezik vizsgálati hatáskörökkel. A jelen ügyben az Unió moldovai köztársasági küldöttsége tökéletesen lefolytathatta volna a helyszíni vizsgálatokat.

98 Másrészt, a 2022. június 19-i és a 2023. március 12-i rendezvények nem minősíthetők a ii. kritérium értelmében véve „erőszakosnak”.

99 A felperes szerint e tüntetések, amelyek a Moldovai Köztársaságban az életszínvonal csökkenésével szembeni jogos követelésekre vonatkoznak, békésen zajlottak, és semmilyen kapcsolatban nem állnak az ezen ország destabilizálására irányuló kísérletekkel. Épp ellenkezőleg, e tüntetések kizárólag a demokratikusan megválasztott ellenzék munkáját tükrözik. Ráadásul az e rendezvények során megállapított erőszakos cselekmények kizárólag a rendőrségnek tudhatók be, amely megakadályozta a résztvevőknek a találkozók helyszínére való belépését, és indokolás nélkül őrizetbe vett tüntetőket. Egyébiránt nem jogellenes az, ha bizonyos személyeknek fizetnek azért, hogy részt vegyenek a tüntetéseken. E tekintetben a Tanács által hivatkozott finanszírozás

kizárólag a tüntetők szállításának biztosítására, valamint arra irányult, hogy élelmiszert és felszereléseket biztosítsanak nekik annak érdekében, hogy a tüntetéseken részt vehessenek. A felperes végül vitatja, hogy törökországi „utazásokat” szervezett volna annak érdekében, hogy fiatal moldovaiakat olyan technikákra képezzenek ki, amelyek révén tömeges zavargásokat lehet kirobbantani a tüntetések során. A felperes azt állítja, hogy pártja, amely tapasztalatokkal rendelkezik az események szervezése terén, csupán egy ifjúsági szervezetet segített abban, hogy Törökországban szállodát foglaljon és tevékenységeket szervezzen.

100 A fenntartásról szóló jogi aktusokat illetően a felperes azt állítja, hogy a bírósági vizsgálatok és eljárások – amelyeket erős korrupcióval jellemezhető közegben, valamint a védelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosítása nélkül indítottak – nem szolgálhattak volna alátámasztásául annak, hogy a felperes nevét fenntartsák a szóban forgó jegyzékeken. Egyébiránt hozzáteszi, hogy a WK 6381/2023 dokumentumban foglalt cikkek több mint egy éve keletkeztek, a Tanács pedig nem fejtette ki, hogy a felperes a pártjának 2023 júniusában történt feloszlatását követően miként szervezte továbbra is a ii. kritérium értelmében vett erőszakos tüntetéseket.

101 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

– A Tanács által azon mérlegelés alátámasztása érdekében figyelembe vett bizonyítékokról, amely szerint a felperes a ii. kritérium értelmében vett erőszakos tüntetéseket szervezett és irányított

102 Először is, ami azt a kérdést illeti, hogy a Tanács elfogadhatta-e a megtámadott jogi aktusokat anélkül, hogy saját maga helyszíni ellenőrzéseket végzett volna, emlékeztetni kell arra, hogy a harmadik országokban fennálló vizsgálati hatáskörök hiányában a korlátozó intézkedéseket elfogadó uniós hatóságok értékelésének ténylegesen a nyilvánosság számára hozzáférhető információforrásokon, jelentéseken, sajtócikkeken vagy más hasonló információforrásokon kell alapulnia (lásd: 2024. március 20-i Belshyna kontra Tanács ítélet, T-115/22, EU:T:2024:187, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

103 A jelen ügyben az a tény, hogy az Unió küldöttséggel rendelkezik a Moldovai Köztársaságban, nem jelenti azt, hogy ebben az országban vizsgálati hatáskörökkel rendelkezne. E küldöttség ugyanis nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy Moldova területén vizsgálatokat folytasson annak érdekében, hogy felkutassa azokat a bizonyítékokat, amelyek megalapozhatják a korlátozó intézkedések Tanács általi elfogadását.

104 Az a tény, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések rendszerét a Moldovai Köztársaság támogatás iránti kérelmére válaszul fogadták el, valamint az a körülmény, hogy uniós tagjelölt országról van szó, nem cáfolja annak megállapítását, hogy az Unió nem rendelkezik vizsgálati hatáskörökkel e harmadik országban.

105 Következésképpen a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadása céljából támaszkodhatott olyan nyilvánosan hozzáférhető információkra, mint az internetes oldalakra mutató linkek, sajtócikkek, valamint a felperes és pártja által szervezett eseményekre vonatkozó képernyőfotók.

106 Másodszor, azon bizonyítékok megbízhatóságát illetően, amelyekre a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadása érdekében támaszkodott, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jogban érvényesülő elv a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve, amelyből az következik, hogy amennyiben valamely bizonyítékhoz szabályszerűen jutottak hozzá, az egyetlen releváns kritérium, amelyet a szabályszerűen benyújtott bizonyítékok bizonyító erejének értékelése során

meg kell vizsgálni, a bizonyítékok hitelessége (lásd: 2018. szeptember 26-i Infineon Technologies kontra Bizottság ítélet, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

107 Mindemellett a felperesnek kell pontosan azonosítania azokat a bizonyítékokat, amelyek kétségeket ébreszthetnek a bizonyítékok megbízhatóságát illetően (lásd: 2023. március 8-i Assaad kontra Tanács ítélet, T-426/21, EU:T:2023:114, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

108 E kontextusban az azon bizonyítékokra vonatkozó konkrét érv hiányában, amelyekre a Tanács a megtámadott jogi aktusoknak a ii. kritérium alapján történő elfogadása érdekében támaszkodott, a „moldovai médiaszíntér” felperes általi általános bemutatása nem lehet elegendő ahhoz, hogy megfossza bizonyító erejétől az e dokumentumokban szereplő sajtócikkeket, amelyek végeredményben nem csupán moldovai, hanem román, angol és amerikai forrásokból is származnak, amelyek megbízhatóságát nem vonták kétségbe.

109 Kétségtelen, hogy a felperes példaként kifogásolta az „anticorupție.md” és a „deschide.md” internetes oldalak függetlenségének állítólagos hiányát.

110 Mindazonáltal egyrészt mind a WK 6381/2023, mind pedig a WK 2428/2024 dokumentum egyetlen, az „anticorupție.md” internetes oldalról származó sajtócikket tartalmaz, és kizárólag a politikai pártok felperes általi jogellenes finanszírozásával kapcsolatos állításokra vonatkozik, ami a felperest a iii. kritérium értelmében vett, az állami pénzeszközöket érintő súlyos pénzügyi kötelességszegésekért tenné felelőssé. E cikkek tehát nem támasztják alá a Tanács azon mérlegelését, amely szerint a felperes felelős a ii. kritérium értelmében vett erőszakos tüntetések szervezéséért és irányításáért. E cikkek tehát nem relevánsak a megtámadott jogi aktusok jogszerűségének értékelése szempontjából, amennyiben azok a ii. kritériumon alapulnak.

111 Másrészt, ami a „deschide.md” internetes oldalra vonatkozó kifogásokat illeti, elegendő megállapítani, hogy a Tanács bizonyítékokat tartalmazó iratanyagaiban nem szerepel egyetlen olyan sajtócikk sem, amely erről az oldalról származna.

112 E körülmények között a WK 6381/2023 és a WK 2428/2024 dokumentumban szereplő bizonyítékok bizonyító erejének hiányára alapított érvelést mint hatástalant el kell utasítani.

– Azon indokok megalapozottságáról, amelyek a ii. kritérium alapján igazolják a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre történő felvételét és az azokon való fenntartását

113 Mindjárt az elején meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy pártja 2022-ben és 2023-ban több tüntetést is szervezett Chișinăuban a kormány ellen.

114 A fenti 76. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel ahhoz, hogy e tüntetéseket a ii. kritérium értelmében „erőszakosnak” lehessen minősíteni, meg kell vizsgálni, hogy a Tanács eleget tett-e a rá háruló bizonyítási tehernek azáltal, hogy kellően konkrét, pontos és egybehangzó valószínűsítő körülmények olyan együttesére hivatkozott, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a felperest a szóban forgó tüntetéseket szervező párt vezetőjeként erőszakos szándékok vezérelték, vagy erőszakra ösztönzött, vagy más módon szembehelyezkedett a demokratikus társadalom alapjaival.

115 E tekintetben először is a WK 6381/2023 dokumentum 9. és 17. sz. bizonyítékából, vagyis a „hotnews.ro” internetes oldalon 2023. március 7-én, illetve a Times hírlap internetes oldalán 2023. április 17-én megjelent cikkekből kitűnik, hogy 2023. március 3. és 6. között a felperes pártja Belekbe (Törökország) szervezett utazást abból a célból, hogy körülbelül 80 személyt képezzenek ki olyan technikákra, amelyek révén tömeges zavargásokat lehet kirobbantani a tüntetések során, így különösen azáltal, hogy bátorítják a rendőrséggel való összecsapásokat, megpróbálnak áttörni a kordonokon, valamint köveket vagy füstbombákat hajigálnak.

116 E tekintetben a felperes nem tagadja, hogy sor került egy törökországi utazásra, amelyet az ő pártja segítségével szerveztek. Ugyanakkor azt állítja, hogy egy ifjúsági szervezet tagjainak nyaralásáról volt szó, pártja pedig csak a szálloda foglalásában és a tevékenységek szervezésében segítette őket, mivel e párt „több tapasztalattal rendelkezett az ilyen típusú események szervezése terén”.

117 Ezt az állítást azonban semmilyen, az ügy iratanyagához csatolt bizonyíték nem támasztja alá.

118 Közelebbről, a felperes nem terjesztett elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely lehetővé tenné a Törvényszék számára annak mérlegelését, hogy a felperes pártjának az említett utazás lebonyolításában való részvétele szálloda foglalására és tevékenységek szervezésére korlátozódott-e, illetve általánosabban, hogy a felperes pártja korábban szervezett-e ilyen típusú egyéb utazásokat. E tekintetben a felperes pártjának a keresetlevél A.7. mellékletében benyújtott alapszabályából nem tűnik ki, hogy a párt tevékenységi köre például külföldi nyaralások szervezése lenne, ami abba az irányba mutat, hogy megfossza hitelességétől azt az állítást, amely szerint a felperes pártjának már van tapasztalata az ilyen típusú események szervezése terén.

119 Ebből következik, hogy nem tartalmaz mérlegelési hibát a megtámadott jogi aktusok indokolásában szereplő azon utalás, amely szerint a felperes részt vett személyek kiképzésében azzal a céllal, hogy megzavarja a közrendet, és zavargásokat robbantson ki tüntetések során a Moldovai Köztársaságban.

120 Másodszor, több bizonyíték is konkrétan, pontosan és egybehangzóan arra utal, hogy a felperes pártja számos személyt választott ki és fizetett le annak érdekében, hogy a szóban forgó tüntetéseken részt vegyenek. Ebből különösen az következik, hogy a felperes szándéka az volt, hogy rávegyen az e tüntetésekben való részvételre bizonyos olyan személyeket, akik olyan sajátos profillal rendelkeznek, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy a tüntetések során a kormány megfélemlítése céljából megzavarják a közrendet, és zavargásokat robbantsanak ki.

121 E tekintetben a WK 6381/2023 dokumentum 13. sz. bizonyítéka, vagyis egy, a „Zdg.md” internetes oldalon 2022. október 3-án megjelent cikk olyan újságírók által folytatott oknyomozásra utal, akik beszivárogtak a felperes pártja által szervezett egyik tüntetésre.

122 Mindenekelőtt, e cikk rávilágít a felperes pártja által folytatott összetett szervezésre, amelynek célja, hogy személyeket válasszanak ki, minibuszokkal eljuttassák őket a tüntetések helyszínére, és 200-tól 400 moldovai lejig (MDL) (hozzávetőleg 10 eurótól 20 euróig) terjedő díjazást fizessenek nekik a tüntetéseken való néhány órás részvétel fejében. E cikk szerint más személyek részére 200 amerikai dollárig (USD) (hozzávetőleg 185 euró) terjedő összeget fizettek azért, hogy két éjszakán keresztül sátorozzanak a moldovai parlament előtt felállított sátrakban.

123 Ezt követően e cikk bemutatja azokat a technikákat, amelyeket a párt képviselői a cselszövéseik eltitkolása érdekében alkalmaztak. Egyrészt, egymás között kódolt nyelvezetet használtak, amikor az általuk toborzott személyeknek fizetendő díjazásról kommunikáltak. Másrészt, arra az esetre,

ha a rendőrség ellenőrizte volna őket, minden személynek buszjegyet adtak annak érdekében, hogy azt állíthassák, hogy saját eszközeikkel próbáltak meg eljutni a tüntetésekre, a felperes pártjának minibusza pedig csak útközben vette fel őket.

124 Végül e cikkből kitűnik, hogy a felperes pártjának képviselői arra utasították a jelen lévő személyeket, hogy aktívan tüntessenek. Emellett azokat, akik kevesebb lelkesedést mutattak, megszidták.

125 Azt, hogy a tüntetéseken való részvételre toborzott személyeket díjazásban részesítették, megerősíti a WK 6381/2023 dokumentum 20. sz. bizonyítéka, nevezetesen a *Washington Post* hírlap honlapján 2022. október 28-án megjelent cikk, amely 24 személy – köztük a felperes pártjának tagjai – letartóztatásáról, valamint 20 olyan zsák lefoglalásáról számol be, amelyek tele voltak összesen 3,5 millió MDL (hozzávetőleg 183 000 euró) értékű bankjegyekkel, amelyeket arra szántak, hogy a tüntetéseket finanszírozzák velük.

126 Azt, hogy a tüntetéseken részt vevő személyek egy részét a felperes pártja választotta ki, a WK 6381/2023 dokumentum 18. és 19. sz. bizonyítékai, nevezetesen a Times hírlap honlapján 2023. február 17-én megjelent cikkek is alátámasztják.

127 E cikkek ugyanis – többek között a tüntetésekre beszivárgó egyik újságíró nyilatkozatára hivatkozva – kifejtik, hogy a felperes félkatonai csoportok tagjait, valamint korábbi katonákat és rendőröket választott ki annak érdekében, hogy e rendezvények során társadalmi elégedetlenséget szítson.

128 A fentiekből következik, hogy a felperes állításával ellentétben a tüntetések szervezése során többről volt szó, mint csupán arról, hogy az oda való eljutás érdekében közlekedési eszközöket bocsássanak rendelkezésre.

129 Különösen, a Tanács által felmutatott bizonyítékok alátámasztják, hogy a párt olyan személyeket képezett ki és választott ki, akik olyan, igen sajátos profillal rendelkeznek, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy erőszakot szítsanak, és részben pénzügyi megfontolások alapján, vagyis olyan okokból vegyenek részt a tüntetéseken, amelyek nem állnak összefüggésben azok céljával. E tekintetben nem állapítható meg, hogy e személyek a békés célú gyülekezés szabadságához való jogukat kívánták volna gyakorolni azáltal, hogy részt vettek a felperes pártja által szervezett tüntetéseken. E tüntetéseken ugyanis díjazás ellenében vettek részt, nem pedig személyes meggyőződésük és véleményük kifejezése céljából.

130 Egyébiránt az a tény, hogy a felperes és pártja lefizetett bizonyos személyeket a tüntetéseken való részvételért, tanúsítja azon zavargások mesterséges jellegét, amelyek kirobbantására törekedtek.

131 Ebből következik, hogy nem tartalmaz mérlegelési hibát a megtámadott jogi aktusok indokolásában szereplő azon kijelentés, amely szerint a felperes pártja 2022-ben és 2023-ban erőszakos tüntetéseket és rendezvényeket szervezett elsősorban Chișinău fővárosban, a pártja által lefizetett tüntetők közreműködésével.

132 Harmadszor, több bizonyíték is alátámasztja, hogy a felperes a nyilatkozataival erőszakra buzdított a politikai ellenfeleivel szemben.

133 Ebben az értelemben a WK 6381/2023 dokumentum 14. sz. bizonyítéka, vagyis a felperes pártjának honlapján közzétett sajtóközlemény a következő nyilatkozatot tartalmazza:

„Mostanában ez a hatalom arról próbál meggyőzni minket, hogy azokat a válságokat, amelyekben élünk, az ukrajnai konfliktus okozza. Ez hazugság. A moldovai nép már e válság kirobbanásáig is egyre rosszabbul élt. A mai napon totális háborút hirdetünk a jelenlegi rezsimmel szemben, és arra biztatunk mindenkit, hogy harcoljon, amíg el nem kergetjük őket a hatalomból. Ma azt mondjuk, elég volt! Egy üzenetünk van: Maia Sandu vagy saját jószántából távozik az egész sleppjével együtt, vagy megragadjuk őket a grabancuknál fogva, és bevágjuk őket oda, ahová valók, a börtönbe vagy az őrültekházába!”

134 A felperes Facebook-profilja más hasonló jellegű videókat is tartalmaz, amelyek a politikai ellenfeleivel szembeni erőszakra buzdítanak, amint az kitűnik a WK 6381/2023 dokumentum 2. sz. bizonyítékából, nevezetesen a „moldovacurata.md” internetes oldalon 2019 januárjában megjelent cikkből, amely a felperes pártjától eltérő párt egyik politikusával kapcsolatban a következő nyilatkozatot tartalmazza:

„Ami mármost a nadrágszíjamat illeti, az már négy éve megvan nekem, a feleségemtől kaptam, ez a kabalanadrágszíjam, hordtam mindig és hordani is fogom, a csatjával pedig jól oda fogok sózni neked, Andrusa, és anyádnak is. A lefizetett újságírók pedig megengedhetik ugyan maguknak, hogy emberekről szemét dolgokat írogassanak, ha azonban hatalomra kerülök – és az nagyon hamar bekövetkezik majd –, meg foglak büntetni titeket. Fejezzétek be, vagy fájni fog.”

135 A felperes szándékaira tekintettel (lásd a fenti 115–131. pontot) a saját nyilatkozatait olyan felhívásokként kell elemezni, amelyek a kormány erőszak útján történő megdöntésére irányulnak.

136 Ebből következik, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásában szereplő azon utalás, amely szerint a felperes részt vesz a politikai ellenfeleivel szembeni erőszakra való felbujtásban, nem tartalmaz mérlegelési hibát.

137 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács eleget tett a rá háruló bizonyítási tehernek azáltal, hogy kellően konkrét, pontos és egybehangzó valószínűsítő körülmények olyan együttesére hivatkozott, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a felperes a szóban forgó tüntetéseket szervező párt vezetőjeként a fenti 76. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében erőszakos szándékkal járt el, és erőszakra buzdított.

138 Már csak azt kell tehát mérlegelni, hogy ezen erőszakos tüntetések irányítása és szervezése vajon elegendő-e ahhoz, hogy a felperest a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében felelőssé lehessen tenni a Moldovai Köztársaságban a demokráciát és a jogállamiságot aláásó vagy fenyegető tevékenységekért.

139 E mérlegelést oly módon kell elvégezni, hogy a bizonyítékokat nem elszigetelten, hanem azon kontextus keretében kell vizsgálni, amelybe azok illeszkednek (lásd ebben az értelemben: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

140 E tekintetben először is a 2023/891 határozat (1)–(7) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Moldovai Köztársaság destabilizáló tevékenységekkel néz szembe, amelyek egyrészt arra irányulnak, hogy megakadályozzák az Unióhoz való csatlakozását, másrészt pedig olyan külső szereplőktől származnak, mint például az Oroszországi Föderáció, amelynek cselekményei az Ukrajna elleni agressziós háborújának kezdete óta fokozódtak.

141 A WK 6381/2023 dokumentum 5., 6. és 10. sz. bizonyítékából, nevezetesen egy 2023. február 19-i, az „rferl.org” internetes oldalon megjelent cikkből, továbbá a United States Department of the Treasury (az Amerikai Egyesült Államok pénzügyminisztériuma) 2022. október 26-i sajtóközleményéből és a „G 4Media.ro” internetes oldalon 2023. március 15-én megjelent cikkből kitűnik, hogy az Oroszországi Föderáció stratégiája egyes célországok gyengeségeinek kiaknázására irányul annak érdekében, hogy ott olyan oroszbarát kormányt juttasson hatalomra, amely csatlakozik az Ukrajna elleni agressziós háborújához.

142 Ami a jelen ügyben szóban forgó, az Oroszországi Föderációtól származó destabilizáló tevékenységeket illeti, a WK 6381/2023 dokumentum 11., 18. és 20. sz. bizonyítéka, nevezetesen a 2022. november 3-i, az „rferl.org” internetes oldalon megjelent cikk, továbbá a Times hírlap honlapján 2023. február 17-én megjelent cikk, valamint a Washington Post hírlap honlapján megjelent, 2022. október 28-i cikk kifejti, hogy az Oroszországi Föderáció hogyan próbálja kihasználni a Moldovai Köztársaság orosz gáztól való függőségét annak érdekében, hogy a lakosságon belül nyugtalanságot keltsen, és megfélemlítse a jelenlegi kormányt.

143 E különböző információforrások lényegében alátámasztják, hogy az Oroszországi Föderáció igyekszik megteremteni az ahhoz szükséges feltételeket, hogy felszítsa a lakosság elégedetlenségét a jelenlegi moldovai kormánnyal szemben abból a célból, hogy az országot energiaválságba taszítva megdöntse e kormányt.

144 Másodszor, az Oroszországi Föderáció és a felperes közötti kapcsolatokat különböző dokumentumok támasztják alá, mint például az „rferl.org” internetes oldalon 2023. február 19-én megjelent cikk, a „hotnews.ro” internetes oldalon 2023. március 7-én megjelent cikk, vagy akár a „romania.europalibera.org” internetes oldalon 2023. április 12-én megjelent cikk.

145 A felperes pártját ugyanis „az oroszok számára kedvezőként” vagy „oroszbarátként” írják le. Magát a felperest is több cikkben úgy ábrázolják, mint aki szoros kapcsolatokat ápol az Oroszországi Föderációval, sőt egyenesen az orosz Szövetségi Biztonsági Szolgálat „zsoldjában” áll.

146 Például az „rferl.org” internetes oldalon 2022. november 3-án megjelent cikk és az Egyesült Államok pénzügyminisztériumának 2022. október 26-i sajtóközleménye kifejti, hogy a felperes szövetséget próbált létrehozni az oroszokkal a moldovai parlament ellenőrzése céljából annak érdekében, hogy ott az orosz érdekek számára kedvező törvényjavaslatokat támogasson, és veszélyeztesse az uniós tagjelölti státusz megadása iránti előterjesztésről történő szavazást. A 2022. november 3-i cikk azt is jelzi, hogy a felperes pártjának tagjai által Oroszországban tett látogatás alkalmával a Gosudarstvennaya Duma Federal’nogo Sobrania Rossiskoï Federatsii (az Oroszországi Föderáció szövetségi gyűlésének állami dumája) nemzetközi ügyekkel foglalkozó bizottságának elnöke dicsérően nyilatkozott a felperesről és pártjáról mint az Oroszországi Föderáció „megbízható partnereiről”. Ugyanebben az értelemben a WK 6381/2023 dokumentum 7. sz. bizonyítéka, vagyis a felperes pártjának honlapján 2023. április 14-én közzétett sajtóközlemény arra hivatkozik, hogy az Oroszországi Föderáció szövetségi gyűlése állami dumája nemzetközi ügyekkel foglalkozó bizottságának elnöke milyen támogatást nyújtott a felperes pártjának jelöltje részére Gagauzia kormányzójának megválasztása során.

147 Egyébiránt a felperes saját nyilatkozataiból kitűnik (lásd a fenti 133. pontot), hogy a felperes igyekszik a moldovai kormányra hárítani a felelősséget az energiaköltségek emelkedéséért, ami hozzájárul a lakosság elégedetlenségének felszításához azzal a céllal, hogy megdöntsék e kormányt.

148 Harmadszor, több bizonyíték is alátámasztja, hogy az Oroszországi Föderáció részéről kísérletek történtek arra, hogy kihasználják a felperes pártja által szervezett tüntetéseket annak érdekében, hogy zavargásokat robbantsanak ki, és destabilizálják a moldovai kormányt.

149 E tekintetben a Bizottság Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatóságának a WK 6381/2023 dokumentumhoz csatolt, „Ukrajna/Moldova – Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja” című, 2023. március 9-i jelentése kifejti, hogy az Oroszországi Föderáció különböző hibrid fenyegetések, így többek között a felperes pártja által szervezett olyan tüntetések révén folytatja a Moldovai Köztársaság politikai helyzetének destabilizálására irányuló kísérleteit, amelyeken Oroszországból érkező tüntetők is jelen voltak.

150 Konkrétabban, a „G 4Media.ro” internetes oldalon 2023. március 15-én, a „romania.europalibera.org” internetes oldalon 2023. április 12-én, a Times hírlap internetes oldalán pedig 2023. április 17-én megjelent cikkek ismertetik, hogy a moldovai hatóságok hogyan akadályozták meg az Oroszországi Föderáció által támogatott több olyan személy kísérletét, akiket arra képeztek ki, hogy a felperes pártja által szervezett tüntetések során erőszakra buzdítsanak; e művelet hét letartóztatáshoz vezetett.

151 A fentiekből következik, hogy a szóban forgó erőszakos tüntetéseket az Oroszországi Föderáció érdekében és közreműködésével szervezték meg, így azok teljes mértékben a moldovai kormány destabilizálására irányuló azon tevékenységek kereteibe illeszkednek, amelyekre a szóban forgó korlátozó intézkedések reagálni kívánnak.

152 E körülményekre tekintettel a Tanács nem követett el mérlegelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes által irányított és szervezett erőszakos tüntetések a 2023/891 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében felelőssé teszik a felperest a Moldovai Köztársaságban a demokráciát és a jogállamiságot aláásó vagy fenyegető cselekményekért.

153 A felperes állításával ellentétben az, hogy a pártját 2023 júniusában alkotmányellenesnek nyilvánították, nem tette feleslegessé a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket.

154 A korlátozó intézkedések területén ugyanis annak vizsgálata során, hogy valamely személy nevét fenn kell-e tartani a szóban forgó jegyzékeken, az számít lényeges kérdésnek, hogy e személy nevének a jegyzékre történő felvétele vagy az előző felülvizsgálat óta változott-e oly módon a ténybeli helyzet, hogy az már nem teszi lehetővé ugyanazon következtetés levonását e személynek a korlátozó intézkedésekkel érintett tevékenységekben való részvételére vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 2021. április 22-i Tanács kontra PKK ítélet, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

155 Kétségtelen: az a tény, hogy a felperes pártját alkotmányellenesnek nyilvánították, ennek következtében pedig feloszlatták, megfosztja őt az erőszakos tüntetések szervezéséhez szükséges bizonyos olyan lehetőségektől, amelyek igazolták a nevének a szóban forgó jegyzékekre történő felvételét.

156 Az ilyen cselekmények további folytatása ugyanakkor önmagában nem függ azon politikai párt létezésétől, amelynek a felperes az elnöke volt.

157 Annak alapján ugyanis, hogy a felperes kiemelt szerepet játszott azoknak az erőszakos tüntetéseknek a megszervezésében – ideértve az azokban való részvételért lefizetett személyek toborzását és kiképzését is –, amelyek a szóban forgó jegyzékekre történő felvételéhez vezettek (lásd a fenti 119., 120. és 127. pontot), továbbá annak alapján, hogy ezek az erőszakos tüntetések a Moldovai Köztársaságban fennálló politikai helyzet destabilizálására irányuló kísérletek részét képezik (lásd a fenti 149–151. pontot), valamint a felperes azon nyilatkozatai és a közösségi médiában folytatott azon tevékenysége alapján, amelyek tanúsítják azon szándékát, hogy a lakosság körében zavargásokat és elégedetlenséget szítson (lásd a fenti 133., 134. és 147. pontot), a Tanács megalapozottan tekinthette úgy, hogy a felperes továbbra is képes erőszakos tüntetéseket vagy egyéb erőszakos cselekményeket közvetlenül vagy közvetve szervezni, irányítani vagy azokban részt venni.

158 Egyébiránt az a tény, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre történő felvételére vonatkozó indokok olyan ténybeli helyzetre utalnak, amely az eredeti jogi aktusok elfogadása előtt állt fenn, és amely a közelmúltban változott, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az említett jogi aktusok útján a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések feleslegessé váltak volna (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, ECLI:EU:T:2023:716, 153. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 Ezt az értelmezést megerősíti a 2023/891 határozat 8. cikkének második bekezdése, amelynek értelmében a szóban forgó korlátozó intézkedések megújíthatók, vagy adott esetben módosíthatók, ha a Tanács úgy ítéli meg, hogy azok céljai nem valósultak meg, valamint a 2023/888 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése, amely szerint az I. mellékletben foglalt jegyzéket rendszeres időközönként, de legalább tizenkét havonta felül kell vizsgálni. Meg kell állapítani – különben e rendelkezések meg lennének fosztva hatékony érvényesülésüktől –, hogy e rendelkezések lehetővé teszik azon személyek és szervezetek nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását, akik, illetve amelyek a felülvizsgálatot megelőző időszakban nem követtek el a Moldovai Köztársaság destabilizálására irányuló semmilyen cselekményt, ha e fenntartás a releváns körülmények összességére, különösen pedig arra tekintettel továbbra is indokolt marad, hogy a korlátozó intézkedésekkel elérni kívánt célokat nem valósították meg (lásd analógia útján: 2022. április 27-i Ilunga Luyoyo kontra Tanács ítélet, T-108/21, EU:T:2022:253, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

160 Így annak ellenére, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a felperes a nevének a szóban forgó jegyzékekre történő felvétele óta közvetlenül vagy közvetve szervezett, irányított vagy részvételével támogatott volna erőszakos tüntetéseket vagy egyéb erőszakos cselekményeket, továbbá tekintettel arra, hogy a Tanács a 2024/1244 határozat (3) preambulumbekezdésében úgy ítélte meg, hogy továbbra is fennáll a Moldovai Köztársaságban a demokráciát és a jogállamiságot, valamint a stabilitást és a biztonságot fenyegető veszély, a felperes pártjának puszta feloszlatása nem elegendő ahhoz, hogy a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket feleslegessé tegye.

161 Végeredményben a WK 2428/2024 dokumentum 3. sz. bizonyítéka, vagyis a „hotnews.ro” internetes oldalon 2023. október 11-én megjelent sajtócikk tartalmazza többek között a felperes azon nyilatkozatát, amelyben bejelentette, hogy közvetlenül a saját pártjának 2023 júniusában történt feloszlatását követően létrehoz egy „Ș.OR Bloc” elnevezésű új politikai formációt, továbbá szövetségre lép a „Chance” nevű politikai párttal. Ezt az információt megerősíti a WK 2428/2024

dokumentum 5. sz. bizonyítéka, vagyis a „moldova.europalibera.org” internetes oldalon 2023. november 3-án megjelent sajtócikk, amelyből a felperes egy másik nyilatkozata szerint kitűnik, hogy a „Chance” pártot a felperes finanszírozza.

162 Egyébiránt a WK 2428/2024 dokumentum 1. sz. bizonyítéka, vagyis a „Zdg.md” internetes oldalon 2023. szeptember 22-én megjelent sajtócikk és a „moldova.europalibera.org” internetes oldalon 2023. november 3-án közzétett cikk egybehangzóan állítja, hogy a felperes és az Oroszországi Föderáció közötti, a fenti 144–147. pontban ismertetett kapcsolatok nem szűntek meg pusztán amiatt, hogy a felperes pártját 2023 júniusában feloszlatták.

163 Az eddigiekből következik, hogy az a kontextus, amely a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre történő eredeti felvételét igazolta, nem változott oly módon, hogy megakadályozta volna a Tanácsot abban, hogy a ii. kritérium alapján fenntartsa a felperes nevét e jegyzékeken, ugyanazon bizonyítékok alapján, mint amelyek a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre történő eredeti felvételét igazolták, és amelyeket kiegészítettek a WK 2428/2024 dokumentumban szereplő bizonyítékok.

164 E tekintetben az arra alapított érv, hogy a WK 6381/2023 dokumentumban foglalt cikkek több mint egy évvel ezelőttiek, nem vonhatja maga után a fenntartásról szóló jogi aktusok megsemmisítését.

165 Egy 2019 januárjában közzétett cikk kivételével ugyanis a WK 6381/2023 dokumentumban szereplő valamennyi bizonyítékot 2022. március 21. és 2023. április 18. között tették közzé az interneten. Az egyrészt a felperes neve eredeti felvételének alapjául szolgáló ezen információk közzététele, másrészt pedig a jegyzékeken történő fenntartásról szóló jogi aktusok 2024. április 26-i elfogadása között eltelt idő nem minősíthető jelentősnek.

166 E különböző bizonyítékok tehát továbbra is relevánsak maradtak annak mérlegelése szempontjából, hogy a felperes nevét fenn kell-e tartani a szóban forgó jegyzékeken.

167 Következésképpen a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik, az alapvető jogok megsértésére alapított jogalapról

168 A felperes úgy véli, hogy az egyedi korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadása aránytalan, mivel sérti a vállalkozás szabadságát és a tulajdonhoz való jogát. E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy a vagyonának befagyasztása megakadályozza őt abban, hogy pénzügyi tevékenységet végezzen, vagy pénzügyi és tőkeműveleteket hajtson végre. Nem tud választási kampány céljából adományokat gyűjteni, illetve kiadásokat teljesíteni, ennélfogva pedig nem vehet részt a moldovai politikai életben. A felperes szerint a tulajdonhoz való jogának sérelme nem minősül sem alkalmasnak, sem pedig szükségesnek a 2023/891 határozat által követett célok elérése tekintetében. Ezenkívül e korlátozó intézkedések sértik az egyesülés szabadságához és a véleménynyilvánítás szabadságához való jogát. A jogállamiság Moldovában való védelmére irányuló célkitűzés nem érhető el az ellenzéki politikai pártok tagjaival szembeni korlátozó intézkedések elfogadásával.

169 A Tanács megítélése szerint e jogalap az egyértelműség hiánya miatt elfogadhatatlan. Mindenesetre a Bizottsághoz hasonlóan a Tanács úgy véli, hogy a fenti érvelés nem megalapozott.

170 Mivel a Tanácsnak módjában állt érdemben válaszolni az e jogalap alátámasztásaképpen felhozott érvekre, a felperes beadványai egyértelműségének állítólagos hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

171 Az ügy érdemét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az olyan alapvető jogok, mint amelyekre a felperes hivatkozik, nem minősülnek abszolút előjogoknak, és azok gyakorlását az Unió által elérni kívánt általános érdekű célok korlátozhatják, feltéve hogy e korlátozások ténylegesen megfelelnek az említett általános érdekű céloknak, és nem jelentenek a kitűzött célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jogoknak magát a lényegét sértené (lásd ebben az értelemben: 2018. november 29-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

172 Így ahhoz, hogy a szóban forgó alapvető jogok megsértése az uniós joggal összeegyeztethető legyen, annak törvény által és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával kell történnie, továbbá az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célkitűzésre kell irányulnia, és nem lehet aránytalan (lásd ebben az értelemben: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 222. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

173 E négy feltétel a jelen esetben teljesül.

174 Először is, a szóban forgó korlátozó intézkedéseket „törvény írja elő”, mivel azok olyan jogi aktusokban szerepelnek, amelyek többek között általános hatályúak, az uniós jogban pedig egyértelmű jogalappal rendelkeznek, és megfelelően előre láthatók.

175 Másodszor, a megtámadott jogi aktusokat határozott ideig kell alkalmazni, és azokat folyamatosan felül kell vizsgálni, amint azt a 2023/891 határozat 8. cikkének második bekezdése előírja. Mivel az említett intézkedések ideiglenesek és visszavonhatók, meg kell állapítani, hogy azok nem sértik a hivatkozott jogok lényeges tartalmát. Ezenkívül a 2023/891 határozat és a 2023/888 rendelet rendelkezik az alkalmazott korlátozó intézkedésektől való eltérések biztosításának lehetőségéről. Konkrétan, ami a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását illeti, a 2023/891 határozat 2. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint a 2023/888 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése, 4. cikkének (2) bekezdése, 5. cikkének (1) bekezdése és 6. cikkének (1) bekezdése előírja annak lehetőségét, hogy egyrészt engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, másrészt pedig, hogy különleges engedélyt adjanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy egyéb gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására.

176 Harmadszor, a szóban forgó korlátozó intézkedések az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célkitűzésnek felelnek meg, amely igazolhatja a bizonyos gazdasági szereplőket érő, akár jelentős mértékű kedvezőtlen következményeket. E rendelkezések célja ugyanis az, hogy támogatást nyújtsanak a moldovai hatóságoknak azon destabilizáló tevékenységekkel szemben, amelyekkel szembesülniük kell, és amelyek megakadályozhatják ezen állam uniós csatlakozását; e rendelkezések különösen azon személyekre irányulnak, akik erőszakos cselekményeik révén fenyegetést jelentenek a demokráciára és a jogállamiságra a Moldovai Köztársaságban.

177 Negyedszer, a szóban forgó korlátozó intézkedések alkalmasságát illetően meg kell állapítani, hogy tekintettel azon általános érdekű célkitűzésekre, amelyek olyan alapvető jellegűek, mint a fenti 176. pontban említett célkitűzések, ezen intézkedések már önmagukban nem bizonyulhatnak alkalmatlanoknak. Egyébiránt a felperes nem hivatkozott arra, hogy a kitűzött célokat kevésbé korlátozó intézkedésekkel is ugyanilyen hatékonyan el lehetett volna érni.

178 Ennek keretében a felperesnek okozott hátrányok nem tekinthetők aránytalannak a megtámadott jogi aktusok által követett célok jelentőségéhez képest.

179 E tekintetben el kell utasítani azt az érvet, amely szerint az ellenzéki politikai pártok tagjaival szembeni korlátozó intézkedések elfogadása nem teszi lehetővé a jogállamiság támogatását a Moldovai Köztársaságban. A szóban forgó korlátozó intézkedéseket ugyanis nem azzal az indokkal fogadták el, hogy a felperes egy ellenzéki politikai párt tagja volt, hanem azért, mert a felperes erőszakos tüntetéseket szervezett és erőszakra buzdított a politikai ellenfeleivel szemben, ami felelőssé tette őt a Moldovai Köztársaság szuverenitását és függetlenségét, továbbá ezen államban a demokráciát, a jogállamiságot, a stabilitást és a biztonságot aláásó vagy fenyegető cselekményekért.

180 Végeredményben a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedések nem akadályozzák helyrehozhatatlanul azt, hogy a felperes továbbra is ellenzéki politikai tevékenységet folytasson a Moldovai Köztársaságban, adott esetben a jelenlegi kormánnyal szembeni tüntetéseket szervezve, amennyiben e tüntetések az EJEE 11. cikke és a Charta 12. cikkének (1) bekezdése értelmében „békés célúak”, és nem illeszkednek az Oroszországi Föderációhoz hasonló külső szereplők által végzett destabilizáló tevékenységek kereteibe.

181 Következésképpen a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani. Az eddigiekre tekintettel a megsemmisítés iránti kereseti kérelmeket el kell utasítani.

A kártérítési kérelmekről

182 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Tanácsot a felperes jóhírneve vonatkozásában az eredeti jogi aktusok elfogadása folytán bekövetkezett kár azáltal történő megtérítésére, hogy ideiglenesen 100 000 euró összeget megfizet a felperes részére. A felperes kiemeli, hogy neve immár nyilvánosan összekapcsolódik a Moldovai Köztársaságban a békére, biztonságra és demokratikus folyamatra károsnak tekintett magatartással, ami szükségszerűen kárt okoz neki.

183 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

184 Emlékeztetni kell arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége csak akkor állapítható meg, ha a felperest valóban olyan kár érte, amely „tényleges és biztos”, e tekintetben pedig az érdekeltnek kell meggyőző bizonyítékokat előterjesztenie mind az állítólagos kár fennállására, mind pedig annak mértékére vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 61. és 62. pont).

185 A jelen ügyben a felperes a keresetlevél 267. pontjában és a Bizottság beavatkozási beadványára tett észrevételeinek 46. pontjában annak kijelentésére szorítkozott, hogy az eredeti jogi aktusok megsértették a jóhírnevét, anélkül hogy az ilyen kár fennállására és mértékére vonatkozó bármilyen *prima facie* bizonyítékot terjesztett volna elő.

186 Mindenesetre azon tényt illetően, hogy a felperes neve immár összekapcsolódik egy olyan magatartással, amely a Moldovai Köztársaságban a demokratikus folyamattal összeegyeztethetetlen, elegendő megállapítani, hogy az eddigiekből kitűnik, hogy a felperes nevének a ii. kritérium alapján a szóban forgó jegyzékekre történő felvétele és az azokon való fenntartása nem jogellenes.

187 Következésképpen a kártérítési kérelmeket el kell utasítani.

188 A fentiekre tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy vizsgálni kellene a felperes nevének a iii. kritérium alapján a szóban forgó jegyzékekre történő felvételének és az azokon való fenntartásának jogszerűségét, vagy határozni kellene az általa indítványozott pervezető intézkedések iránti kérelmekről, mivel a Törvényszéknek az ügy iratanyagába felvett bizonyítékok alapján elegendő információ áll rendelkezésére a jogvita eldöntéséhez.

A költségekről

189 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ezenkívül az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a jogvitába beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

190 A jelen esetben a felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács költségeinek viselésére. A Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék Ilan Mironovich Short kötelezi saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Svenningsen Mac Eochaidh Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. december 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások